

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 35 (2139).

ВІВТОРОК, 23 березня 1976 року

Ціна 2 коп.

ДО ЮВІЛЕЮ С. М. КІРОВА

27 березня — 90 років з дня народження дити Комуністичної партії і Радянської держави С. М. Кірова, чия ім'я сьє уже п'ятий десяток років з гордістю носить наш обласний центр. І сьогодні поспішно — в кожному трудовому колективі готуються широко відзначити цю знаменну дату. Ювілею Сергія Мироновича присвячена науково-історична конференція, яка нещодавно відбулась у Центральному лекторії обласної організації товариства «Знання». З доповіддю про діяльність вірного лєнінця виступив доктор історичних наук, професор Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка М. А. Анолов.

РАЗОМ З ПАРТІЄЮ—НА ТРУД І ПОДВИГ

Пленум ЦК ВЛКСМ

19 березня в Москві відбувся V пленум ЦК ВЛКСМ. Він обговорив питання «Про підсумки XXV з'їзду КПРС і завдання дальшого посилення комуністичного виховання молоді». В роботі пленуму взяли участь відповідальні працівники ЦК КПРС, міністерств і відомств, представники громадських організацій, комсомольські працівники й активісти.

З доповіддю виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников. Комсомольці, юнаки і дівчата, як і весь радянський народ, сказав він, цілком і повністю схвалюють і активно підтримують вироблений XXV з'їздом КПРС курс у галузі внутрішньої і зовнішньої політики, приймають до неухильного керівництва і виконання положення і завдання, висунуті на з'їзді Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Боротьба за виконання рішень з'їзду — справа всього комсомолу. З 2 по 10 квітня в усіх комсомольських організаціях країни пройнуть Всесоюзні комсомольські збори «Рішення XXV з'їзду КПРС — виконаємо!». На них буде обговорено підсумки з'їзду партії, визначено конкретні завдання кожної організації по виконанню його рішень, розроблено заходи по дальшому посиленню комуністичного виховання молоді. Підсумки з'їзду мають бути розглянуті також на пленумах і зборах активу обласних, крайових і республіканських комсомольських організацій.

Найважливіше чергове завдання комсомолу, сказав доповідач, — пропаганда, поглиблене вивчення доповіді товариша Л. І. Брежнєва, рішень XXV з'їзду КПРС усіма комсомольцями і молоддю. Цьому повинна бути підпорядкована вся агітаційно-пропагандистська і масово-політична робота комітетів комсомолу.

У вивченні матеріалів з'їзду важливу роль покликані відіграти лєнінський урок «Партія — розум, честь і совість нашої епохи», щомісячні громадсько-політичні читання для молоді «Беремо з комуністів приклад».

Ми повинні, підкреслив Є. М. Тяжельников, яскраво і переконливо пропагувати героїку сьогоднішніх трудових буднів, перспективи комуністичного будівництва, у кожній молодій людині виховувати високу революційну пильність, моральну чистоту, фізичну досконалість. Слід і далі поліпшувати зміст і розвивати масовість Всесоюзного походу комсомольців

і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Священний обов'язок Лєнінського комсомолу — підготовка молоді до служби в рядах Збройних Сил СРСР, відзначив доповідач. Армійські організації повинні ще ширше розгорнути соціалістичне змагання під девізом «Зробити рік XXV з'їзду КПРС роком дальшого підвищення бойової готовності, поліпшення якості бойової виучки, наполегливого освоєння нової техніки і зброї».

За останній час зроблено немало в розвитку фізкультури і спорту. 31 мільйон юнаків і дівчат стали значущими ГПО. Важливо на всіх рівнях проводити чемпіонати з багатоборства ГПО, взяти активну участь у IV зимовій і VII літній спартакіадах народів СРСР. Серйозної уваги потребують всесоюзні дитячі спортивні ігри «Старти надії», які вперше проводяться в нашій країні.

Для мільйонів юнаків і дівчат самогіддана праця, духовний розвиток, соціальна активність стали внутрішньою потребою, мірлом людського щастя. На жаль, ще трапляються люди, які знають нашу політику і наші принципи, але не завжди додержують їх на практиці, не ведуть боротьби за їх здійснення, попримиреному ставляться до порушень норм соціалістичного співжиття. В боротьбі з такими явищами необхідно повною мірою використовувати і дуже трудосвого колективу, і критичне слово преси, і методи переконання, і силу закону — всі засоби, які є в нашому розпорядженні.

Цілям дальшого посилення комуністичного виховання молоді служитиме Лєнінський захід «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!». Особисті плани комсомольців «Учимося комунізму, будемо комуністами» повинні охоплювати працю, навчання, громадсько-політичну діяльність, науково-технічну і художню творчість.

Говорячи про комуністичне виховання молоді, доповідач відзначив, що воно передбачає постійне вдосконалення системи наочної освіти і професійної підготовки. Завдання, поставлені XXV з'їздом, вимагають значного підвищення якості всієї комсомольської і піонерської роботи в школі.

У відповідь на рішення з'їзду в країні шириться патріотичний рух комсомольців і молоді «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!».

Боротьба за підвищення ефективності виробництва, якості роботи, навчання, комуністичного виховання молоді повинна пронизати всі сторони нашої діяльності. Справа кожної комсомольської групи, кожної організації, чи то заводської чи шкільної, включитися в боротьбу за прогрес науки, техніки і виробництва. Необхідно, відзначив доповідач, не тільки зберегти, а й розвинути трудовий ентузіазм, який супроводив підготовку до з'їзду партії, дні його роботи. Небувале щодо розміру і глибини змагання за почесне право підписати Рапорт Лєнінського комсомолу партійному з'їздові дало чудові результати, набрало масового розмаху. Слід всіляко продовжувати цю роботу.

Нова програма капітального будівництва, висунута на XXV з'їзді партії, вимагає дальшого вдосконалення комсомольського шефства над ударними об'єктами. Лєнінський комсомол оголосив у 1976 році всесоюзними ударними комсомольськими будовами сто найважливіших народногосподарських об'єктів. Серед них — дальше освоєння нафтових і газових родовищ західного Сибіру, унікальних багатств Курської магнітної аномалії, будівництво БАМу, КамАЗу, Усть-Ілімського лісогосподарського комплексу, Оскольського електрометалургійного комбінату, Волго-Донського заводу важкого машинобудування та інші. На їх спорудження тільки в цьому році буде направлено 110 тисяч молодих ентузіастів.

Гігантська робота має бути проведена в галузі сільського господарства, відзначив доповідач. Вона вимагає від комсомольських організацій докопінного поліпшення всієї організаторської роботи, підвищення відповідальності юнаків і дівчат, їх ініціативи, старанного, творчого ставлення до справи. В нинішній п'ятиріччя частина капіталовкладень, які виділяються на потреби сільського господарства, освоєватиметься в Нечорноземній зоні РРФСР. Участь у виконанні цього грандіозного завдання — справа честі всіх загонів Лєнінського

комсомолу. Щороку направляти на сільські новобудови не менш як 20 тисяч молодих добровольців повинні комітети комсомолу самої зони.

У міжнародній діяльності ВЛКСМ виступає в тісному бойовому союзі з молодіжними організаціями країн соціалізму, сказав Є. М. Тяжельников. Розширюється наша спільна участь в історичному процесі соціалістичної економічної інтеграції. Славні традиції трудового братерства примножуються ділами інтернаціональних молодіжних загонів на будівництві найважливіших народногосподарських об'єктів країн — членів РЕВ. Різкобійний і глибокий характер має співробітництво ВЛКСМ, КМО СРСР з братніми спілками молоді капіталістичних країн і країн, що розвиваються. Це співробітництво будеться на чеповитих принципах марксизму-лєнінізму, пролетарського інтернаціоналізму. Комсомол візьме активну участь у здійсненні поспільової програми дальшої боротьби за мир, міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів.

Наприкінці доповіді заповнив Центральный Комітет КПРС, Політбюро, Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва в тому, що 35-мільйонний Лєнінський комсомол і далі буде надійним помічником партії, її безпосереднім бойовим резервом.

Після доповіді відбулись дебати.

Промовці говорили про те, як найкраще спрямувати енергію, знання, ентузіазм молоді на здійснення завдань десятиріччя, як ще вище підняти бойовість і авторитет комсомольських організацій країни.

Пленум закликав комсомольців, усіх юнаків і дівчат ще тісніше згуртувати свої ряди під революційним прапором нашої партії, віддати всі свої сили, знання і ентузіазм успішному виконанню історичних рішень XXV з'їзду КПРС.

Пленум затвердив заходи ЦК ВЛКСМ по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС і дальшому посиленню комуністичного виховання молоді.

Учасники пленуму з великим піднесенням прийняли лист Центральному Комітету КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву.

На пленумі секретарем ЦК ВЛКСМ обрано А. П. Дерев'янка.

(ТАРС).

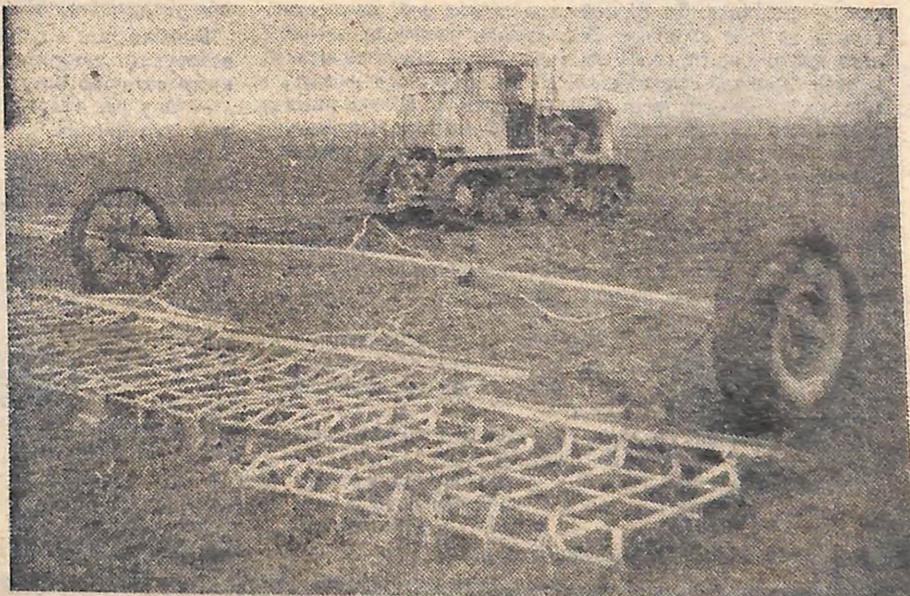
Механізатори колгоспу імені Ілліна Компанієвського району розпочали весняно-польові роботи. Вони використовують кожні погожий день, щоб своєчасно закрити вологу.

На боронуванні під ранні зернові культури добре працюють механізатори Павло Пелех, Микола Коміан, Олександр Ісаченко, Василь Джижина.

На фото: боронування під ранні зернові культури проводить агрегат В. Джижини. Творець — сам тракторист, який заборонував уже близько 150 гектарів.

Фото В. Ковалюк

АГРЕГАТИ В ПОЛІ

**Вивчаємо
матеріали
з'їзду**

ЛЕКЦІЇ — В КОЛГОСПІ

З неослабною увагою стежили трудівники Бережнинки за роботою XXV з'їзду КПРС. Нині лектори, пропагандисти, політінформатори колгоспу імені Леніна прагнуть, щоб кожне слово, яке лунало з трибуни Кремльського Палацу з'їзду, дійшло до серця і розуму кожної людини їх господарства.

Партком колгоспу спільно з комітетом комсомолу розробили план читання циклу лекцій під девізом: «Матеріали з'їзду — в маси!». З цією метою створений спеціальний оперативний штаб, до складу якого входять досвідчені пропагандисти, провідні спеціалісти господарства, комсомольські активісти. За відповідальними ділянками виробництва закріплені агітатори. Комсомольці Володимир Іванов, Михайло Капустя — члени тракторної бригади № 1, відзначилися разом з друзями у виконанні передз'їздовських соціалістичних зобов'язань по ремонту техніки, підготовці її до весняних робіт.

Ідеологічні працівники колгоспу імені Леніна допомагають сьогодні трудівникам села, особливо молодим, відповісти на величезні накреслення з'їзду в життя.

В. БОНДАРЕНКО,
голова Бережнинської
сільської Ради.
Кіровоградський район.

З ОВСІМ недавно на зварювальній дільниці механоскладального цеху № 4 заводу «Червона зірка» з'явився невисокий, кремезний, з усміхеними очима юнак. Коли з направленням відділу кадрів він зайшов до кабінету начальника цеху, той уважно оглянув хлопця, трохи подумав і сказав:

— Підеш до Миколи Картуза. Він багатом, таким як ти, дав путівку в робітниче життя.

Зварювальна дільниця зустріла Сашу Худякова спалахами блискавок. Запятав, де працює його майбутній наставник.

І потекли учнівські будні. Микола Романович Картуз тримає в руках записний щиток зварника понад 15 років. Тож кмітливому хлопцеві було чому навчитися в ударника комуністичної праці М. Картуза. Та й наука впала на благодатний ґрунт — вже через місяць Саша став виконувати змінні завдання, а ще через кілька тижнів — і перевиконувати їх. В дні роботи XXV з'їзду КПРС О. Худяков на зварюванні кроштейнів для бурякової сівалки ССТ-12 щомісяч нормовиробіток доводив до 110 процентів.

На фото: М. Р. Картуз (зліва) та його
учень Олександр Худяков.
Фото В. Мочинського.

НАСТАВНИК

ПОРУЧ

— Нічого, хлопче, — підбадьорює Сашка вчитель. — Знаєш, як у вірші мовиться: «Дай-но, лишень, строк». У тебе все попереду.

Так, у Олександра все попереду. І веде його до вершин майстерності передовик виробництва, досвідчений наставник.

В. КОСТЕНКО,

ШЕФИ — ВІРНІ ДРУЗИ

подарунками: виділяють кошти на придбання якогось експонату для шкільного музею чи приладу для кабінету фізики. Але ж таке шефство лише для «галочки» в звіт! Я не маю нічого проти матеріальної допомоги, навпаки, ми широко вдячні нашим шефам за будівництво шкільної їдальні, обладнання спортивного комплексу. Це справа дуже потрібна. Але хотілося б наголосити на тому, як важливо, щоб виробничники були активними учасниками всієї виховної роботи, яка проводиться в школі. Адже спілкуючись з учнями, вони позитивно впливають на них. Найбільш ефективною виховною формою впливу є соціалізація класних комсомольських і піонерських організацій з бригадами комуністичної праці локомотивного депо. Такі змагання завжди підвищують рівень успішності класу. Але, крім цього, відбувається ще одне: закладаються основи виховання такої необхідної риси як почуття колективізму. Адже в цьому випадку, оскільки йде змагання двох колективів, кожний починає вболівати не тільки за власні успіхи, а й за успіхи товариша. Кому ж б хотілося осоромитися перед такими серйозними суперниками. До того ж вони ще й добрі друзі: шефи завжди бувають на Ленінських уроках і уроках мужності, на комсомольських і піонерських зборах, організовують

Педагогічний колектив нашої школи вже давно і наполегливо працює в цьому напрямку. І треба сказати, що велику допомогу ми отримуємо від наших шефів — колективу комуністичної праці Помічницького локомотивного депо. Це, звичайно, не нова форма зв'язок школи з виробництвом. Проте зараз, коли особлива увага приділяється трудовому вихованню, підготовці до трудової діяльності, вона набуває особливої ваги. Де-хто може заперечити, мовляв, ну, що тут нового можна внести. В кожній школі є шефи. Але ж не секрет, що часто-густо вони просто обмежуються

(Продовження на 3-й стор.)

«Я закінчила Кіровоградське технічне училище № 4, здобула професію майстра-перукаря. Вчилася за направленням Новгородківського райпобуткомбінату, тож і повернулася на роботу сюди. Люблю свою професію та у Верболюжці, куди направили мене, не створили для праці найдементарніших умов, заробляла дуже мало! Мої намагання якось виправити становище виявились марними: в якій б двері не стукала — всюди відповідали байдужістю. Вирішила розраховатися. Та й це теж виявилось не так просто: примушували відпрацювати два роки, ображали. «Ходили по муках» — інакше й не назвеш мої відвідини інстанцій, від яких чекала допомоги, підтримки».

(З листа до редакції комсомолки Наталки ВЛАСОВОЇ).

ЩО Ж за історія трапилася в Новгородці? Прибули сюди дві Наталки — Власова і Письменна, третя ж подружка, довідавшись про умови праці, відразу повернулася додому. Перша поїхала у Верболюжку, друга — на станцію Кушівку. Зустріли молодих спеціалістів не з розкритими обіймами, як здавалося б, дещо насторожено, відчужено: старі кадри, мовляв, надійніші — мають досвід, свою «клієнтурку» і «марку». А поважки тільки заважатимуть. З цього все й почалося. Перебій з належностями (для «старожилів» райпобуткомбінат знаходив їх швидко), наслідок — невдоволення плану, низька зарплата. Як не дивно, позицію новгородківських побутовиків щодо поважок розділили і керівники облпобутуправління. Та Власова знайшла в собі волю постояти за себе до кінця. Добивалася, вимагала, згодилася прати халати, сальфетки з перукарні, аби план виконувати. Зробили скарги. Де не потягнешся — зась, мовляв, працювати треба, а не скаргитися. Кілька разів зверталася до директора побуткомбінату тов. Орленка, до головного інженера тов. Залужної, в обласне управління... І скрізь — марний стукіт у двері.

Та ще більші неприємності почалися, коли, не витримавши неспокійності і зневаги, молода спеціалістка подала заяву на звільнення. Ще більше інстанцій довелося відвідати їй, а ще вишуканішою байдужістю зіткнулася.

— Не звільню, два роки маєш відпрацювати, — гримнув Орленко.

— Ач яка, працювати треба, а не «лізти у пляшку», — підтримала головний інженер.

Звернулася Наталка за допомогою до конфліктної комісії місцевому профспілку.

— Піді і працької, ще умов вимагає! Що, ти краща від інших? — таким було резюме комісії.

Поїхала в облпрофраду. Там, у кабінеті за номером сорок один, вислухали її, поспішували. Та й по справі. Візит до районної прокуратури теж був невтішним: закон є закон, слід відпрацювати два роки.

А скінчилося все тим, що директор пообіцяв записати в трудовій книжці звільнення... за прогули. Не записав. Та тягання тривало кілька місяців. Нарешті звільнилася Наталка, розлучилася з улюбленою професією...

Чи правильно вчинило в даній ситуації керівництво Новгородківського побуткомбінату? — з таким питанням ми звернулися до начальника відділу загального нагляду обласної прокуратури Г. Т. Чабана.

— Звичайно, ні. Трудовий договір вимагає створення адміністрацією відповідних умов для роботи, забезпечення пільгами, передбаченими законодавством, турботи про зайнятість молодого спеціаліста та виплати йому хоча б мінімальної заробітної плати. Якщо ж ці умови не виконуються, спеціаліст має право розірвати договір, тобто розраховатися.

Розраховалася Наталка Власова... Урок байдужості,

стрівшись з першими труднощами, випускник хворобливо реагує на них, втрачає віру в свої сили.

— Прикрий випадок з Наталкою — не виняток, — з болем констатує майстер училища Л. Б. Заїкіна. — Нерідко доводиться виїжджати на місце, де проходять практику наші учні, роз'язувати конфлікти. Здебільшого їм не створюють відповідних умов, не забезпечують матеріалами, байдуже ставляться до потреб практикантів, з переборами оплачують їхню роботу.

Як виявилось, побуткомбінати направляють молодих на навчання формально, безсистемно, мало турбуючись про те, чи потрібен на місці призначення спеціаліст такого профілю. Тоді ж, повернувшись, випускник і опиняється у стаціонарній бідного родича.

А в центральній перукарні «Сезон», наприклад, що в Кіровограді, трудиться більше сорока майстрів. З них десяток — досвідчені ветерани, решта — молоді майстри. Доброзичлива атмосфера, обмін досвідом — ось що характеризує стосунки членів колективу. В. С. Байда, М. В. Дієрман, К. Ф. Лявзіна, О. Д. Федотови хочуть передати знання і навички молодим майстрам. Рівномірно розподіляється зайнятість, тому й нема нарікань на низькі заробітки.

Ось так і вирішується ця проблема. При бажанні, звичайно.

Н. НЕГІНА.

Післямова. Ми отримали Наталчиний лист тоді, коли вже стали ці неспокійні події. Після повсякденної діяльності не встигла працювати у Верболюжці. Розповіли про сумну історію тому, що неуввага до молодого спеціаліста зустрічається часто-густо, і не лише у периферійних перукарнях. Тож нехай «Урок для Наталки» стане і уроком для інших черв'яків думною керівників, нехай він не повториться. Розповіли й тому, що до редакції надійшли ще один лист з Новгородки. Писала мати Наталки Гірко, з образою. «За 18 років життя дочки я не знала стільки лиха, скільки вперіве у цьому році, коли вона почала працювати». — писала вона. І матір можна зрозуміти. Вона з якої ж причини? Чому дочка постраждала від сваволі адміністрації райпобуткомбінату? Чому ніхто не вибачився за цілий рік бездіяльної бюрократичної тяганини, за образи і зневагу?

Як з'ясувалося, розраховуючи Наталку Власову, адміністрація виплатила їй гроші лише за останній місяць роботи, не повернувши компенсації за невикористану відпустку після восьми пропрацьованих місяців...

І якщо всі ці там «вибачення» стосуються сфери економіки, на яку адміністрація райпобуткомбінату просто так махнула рукою, то невинната відсутність — це вже праме порушення радянського законодавства про працю.

УРОК ДЛЯ НАТАЛКИ

Або історія про те, як у Новгородці дбають про молодих спеціалістів

отриманий нею в Новгородці, напевно, не забудеться довго... А як же тим, хто давав цей «урок»?

— Майстер повинен сам дбати про план, — заявив заступник начальника обласного управління побутового обслуговування населення І. Я. Герман.

Воно то так: відмінною працею, привітністю треба завоювати авторитет, приваблюючи клієнтів, але ж для цього потрібно мати хороше робоче місце.

— А у нас взагалі сутужно з матеріалами, — поспішає Іван Якович.

Чому ж постійні майстри все-таки забезпечують крає? Може молодих у сфері обслуговування — одиниці? Ні! Тільки минулого року триста молодих спеціалістів поїхали в село, щоб шити трудівникам гарний одяг, робити зачіски. В області організовується діяльність комплексних пунктів обслуговування. Кому ж працювати в них, як не молоді?

Триста випускників. Триста долів і дарів. І від того, в яке русло спрямувати перші кроки молодого спеціаліста, який моральний клімат створити в колективі, який заряд бажання працювати одиниці в повсякденній, залежить подальша трудова біографія людини, її ставлення до життя, до вирішення таких питань, як добро і зло.

— Так, не справді важлива проблема, суттєва у становленні молодого спеціаліста, — говорить директор технікума № 4 І. І. Захаренко. — Зрозумійте нас, педагогі. Стараєшся, виши, ліпши душу, а у житті, зу-

(Закінчення. Поч. на 2-й стор.).

школярів екскурсії в Умань, Кримку, де в роки війни діяла відома підпільна організація «Партизанська іскра». Та тільки цим їх дружба не обмежується. Це й природно, бо ж друзяка вони не місяць-другий, «стаж» цих відносин вимірюється роками. Учні 8-А класу були ще піонерами, коли до них вперше завітали члени комсомольсько-молодіжної колони, яку очолює В. Т. Крохмаль. Допомагали їм в роботі загону, потім готували до вступу в ряди ВЛКСМ. Тоді ж Володимир Трохимович керував політгуртком «Наш ленинський комсомол», нині він веде гурток по вивченню біографії В. І. Леніна. Гордились своїми шефами школярі завжди. І в усьому намагалися їх наслідувати. А коли в районній газеті восьмикласники прочитали статтю, в якій колона машиніста - інструктора В. Т. Крохмалю була визнана кращою в депо, об-

ШЕФИ — ВІРНІ ДРУЗИ

говорювали її разом з виробничниками. Надовго запам'яталася та розмова школярів. Дізналися, що основою своїх успіхів локомотивники вважають постійне збагачення запасу знань, які допомагають їм краще використовувати техніку, організувати свою працю, вишукувати і реалізовувати все нові резерви підвищення продуктивності праці.

Про необхідність міцних і глибоких знань учні неодноразово чули від комсомольців - виробничників. Серед них — багато колишніх випускників нашої школи. Зустрічаючись з старшокласниками (до речі, в практику вже давно ввійшла організація спільних вечорів, зборів) вони на конкретних прикладах показують, як знання, здобуті за партою, використовуються в роботі. Знайомлять школярів з новою технікою, до-

водять, що без знань оволодіти нею неможливо. Розповіді шефів, їх приклад, участь у продуктивній праці поруч з ними — все це виховує потребу в знаннях, цінні мотивації навчання. Такі наслідки дала також співдружність комсомольців 10-Б і бригади машиніста А. А. Вікола, 10-В і бригади машиніста В. П. Іванова.

Дальше зміцнення зв'язків з шефами допоможе нам, педагогам, в розвитку пізнавальної активності старшокласників, у вихованні в них кращих якостей у підготовці до самостійної трудової діяльності.

А. ІСАКОВА,
організатор позакласної і позашкільної роботи середньої школи № 2.

м. Помічна,
Добровеличківський район.

Кілька днів у нашому місті гостював російський поет з Білорусії Валерій ІГНАТЕНКО.

Пропонуємо нашим читачам вірш поета.

Песня

То, что слышится нам на рассвете
В светлом шуме полесских берез,
С песней славы народной слышится
— Для того мы и живем на свете,
Чтобы вам воевать не пришлось,
Никогда воевать не пришлось..
В память давнего подвига дети
Обелиски вознесит до звезд:

— Надо жить по-мужски и всерьез,
Помня годы военные эти,
Чтобы нам воевать не пришлось.
Никогда воевать не пришлось.
Звезды славы немеркнущей светят
С обелисков среди отчужденных берез.
Не по зову заоблачных звезд
Строим мы коммунизм на планете,
Чтобы нам воевать не пришлось,
Никогда воевать не пришлось.

НА ПРИКЛАДІ ЖИТТЯ КОМУНІСТІВ

Пропаганді серед юних читачів книг ленинської тематики, літератури про Комуністичну партію приділяється постійна увага в Знамянській міській бібліотеці для дітей. Активізувалась ця робота в ході республіканської читачької конференції «Партія веде». Набрали розмаху циклічні і комплексні методи пропаганди книг серед різних вікових груп читачів. Систематично оформляються цикли книжкових виставок. Темі їх різні: «П'ятирічка, роки, люди, наше місто», «Серцем прийняли — ділом відповіли». Біля них постійно проводяться бібліографічні огляди і бесіди.

З молодшими школярами в бібліотеці провели раюнок на тему «Будуємо впевнено з партією Леніна наше завтра — комунізм». Старшокласники взяли участь у читачькій конференції, ленинському уроці, усному журналі про комуністів. На початку року тут пройшов місячник пропаганди книги під девізом «П'ятирічка дев'ять і її герої».

Традиційними в роботі бібліотеки є загальноміські читачькі конференції учнів старших класів. Так, після завершення роботи XXV з'їзду Компартії України в залізничному клубі міста відбулась підсумкова читачька конференція «Партія — наш керівник». Вона зібрала близько 300 старшокласників. Були запрошені також

вчителі, бібліотекарі, представники міському Компартії України, міському ЛКСМУ, районній культурі, місцевої преси, делегати XXV з'їзду КПРС і Компартії України.

Розповіддю про форум українських комуністів конференцію відкриває бригадир шкільних ПМУ № 133 Л. І. Дмитренко, кавалер ордена Трудової Слави III ступеня і медалі «За трудову доблесть», делегат XXV з'їзду Компартії України.

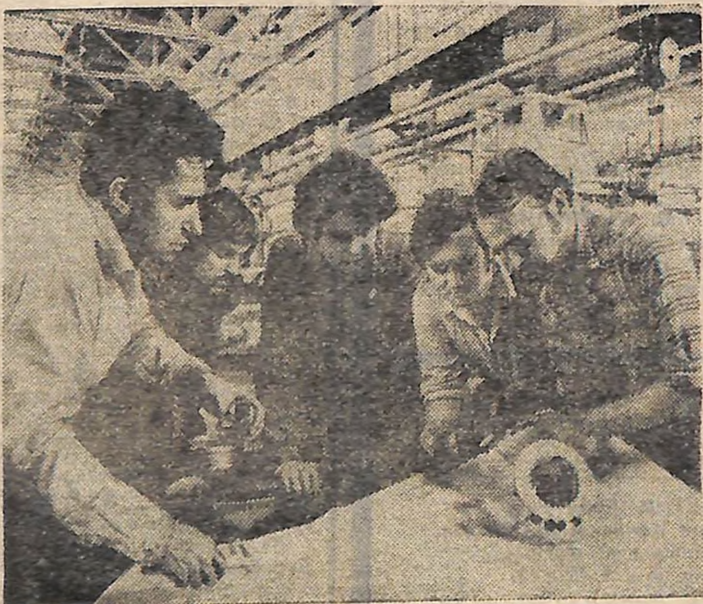
Виступаючи учні Т. Чуканова, С. Гусинченко, О. Ховренко, О. Білаєва та інші розповіли про різні історичні періоди діяльності Комуністичної партії. Виступи будувались на цікавих життєвих і літературних прикладах, мова йшла про країн книги М. Островського, Е. Драбінної, З. Воскресенської, О. Колосенко. Ці та багато інших книг і газетно-журнальних матеріалів були представлені читачам на розгорнутій виставці в залі клубу.

З напутнім словом виступив перед дітьми делегат XXV з'їзду КПРС, ударник комуністичної праці, машиніст локомотивного депо В. К. Жмур.

Добра підготовка таких заходів, вміле проведення їх — в цьому велика заслуга бібліотекарів Л. В. Зубицької та Л. О. Соколові. Справжні любители і пропагандисти книги, вони роблять все, щоб сформувати у дітей комуністичний світогляд, виховати нове покоління справжніх комуністів.

А. КОРИНЬ,
працівник обласної дитячої бібліотеки.

ПЛАНЕТА „МК“

На чехословацьких підприємствах розгортається змагання на честь XV з'їзду КПЧ, відкриття якого призначено на 12 квітня 1976 року.

Налагодили виробництво запасних частин на заводі, чим зберегли валютні кошти, витрачені на їх імпорт з-за кордону, зобов'язавшись молодіжну бригаду соціалістичної праці на чолі з Юною Славою на новому ливарному заводі імені К. Готвальда в Остраві. Крім того, бригада вирішила працювати над здійсненням пропозиції, з метою поліпшення якості ремонту обладнання, зібрати 50 тонн металолому і 4 тонни кольорових металів.

На фото: молодіжні бригади Яна СЛАДКИ об'єдналися проєкт нової завантажувальної частини для обладнання заводу.

Фото ЧТК—АПН.

кіно

„ЄДИНА“ — ЗНОВУ ПРО КОХАННЯ

З ГОДЬТЕСЯ: після перегляду нового фільму «Єдина» Ленінградської кіностудії «Ленфільм» є змога (і, якщо хочете, необхідність) порівняти його з «Романсом про закоханих». Адже свого часу «Романс» викликав цілий шквал протилежних оцінок і суджень. Ціре чуттєве захоплення і одвертий розважливий осуд створили, по суті, два полюси для оponentів у дискусіях про цей фільм.

Та згадаємо старе: істина пізнається у порівнянні. Справді, нам треба було дочекатися появи на екрані кінострічки Носова Хадіфа «Єдина», аби, співставивши події, ситуації, характерні героїв, архетипи фінал нового фільму у всій його повноті почути із спорідненими епізодами «Романсу», ми б змогли вочевидь переконатися, що вони дуже близькі, точніше, схожі і водночас різні. Подібність «Єдиної» і «Романсу» виразно простежується у сюжетній колізії обох стрічок, власне, за зовнішньою схемою розвитку подій. Все ж остаточно, хочемося наголосити — головне (мова про внутрішній зміст, про засоби його вираження на екрані) — перетинається безліччю граней, найчастіше несумісних, неподаних.

Тема кохання і моралі настільки невіддільна, невідірвана, що дозволяє авторам обох фільмів висвітлювати приховані в ній підкоми різноманітності, хоч, мабуть-таки, не протиставляти істини.

«Романс» підносить глядачеві кохання у романтичному світі, автори зумисне вдаються до незвичайних засобів кіно, аби вишукати людські почуття, оповістити їх первозданність, чистоту. Фінал «Романсу» не стільки продиктований життям, як висунутий для обмірковування дилеми — що переважить: пристрасне, «кольорове», але хистке як сіре, буденне, проте надійне у житті.

У «Єдиній» — тяжке, болюче. І глибоке. Життєве. Тут неможливо мовби остергати спостережати і захоплюватися. Нова стрічка спонукає до співпереживання. Перед екраном мимоволі поринаєш у світ героїв, проймаєш їх душевними болями, живеш їх сумнівами і жадами.

Поїзд наближає Миколу (арт. В. Золотухін) до рідного дому після служби на Далекому Сході. Хоча йому подобався суворий край, у дорозі молодий сім'янин приваблює безпосередністю уяви про зустріч з дружиною, котру кохає над усе на світі, з донечкою, яку важко буде впізнати — виростає ж бо мала. Радість довгожданого зустрічі заповнює все його ество...

Та вдома, у тій хаті, де впріс, нашоветься на коліно вичікуваний материн погляд, коли заходить мова про дружину. Він уже збавує, у чім річ, і відчуття, що його ошукала та, з ким пов'язував усі свої мрії, кому вірив, передують несамовиту лють...

Ми стаємо свідками зустрічі Миколу з Танею (арт. О. Проклова), і мовби гора спадає з плеч. Дружина віддана йому, як і раніше, невимовно рада поверненню чоловіка, влаштовує зустріч у колі родичів. Та знову невідомою титаном виспе напружена тиша у хаті, коли молодий батько врешті розчує фразу, яку час від часу повторювала донька. Черговий спалах люті, коли його армійські чоботи летять геть — то безсилля. І мати обіймає торжествуючим поглядом онуцені плечі сина, мовляв, чуши: ось тобі свідчення — вже мала каже про «ядло Шурку».

А що ж Таня? Її навмисне затримують у кадрі, але вона не сполохана, не зізнана, тримається з гідністю навіть тоді, коли чоловік зірвався. Аж ось потрохи починаємо тямувати і ми: виявляється, все це плетиво чутко і балачок досі проходило повз неї, не зривавши надії молодого жінки невідомості. Для неї, догнаної

глядячи, і страху як такого не було — а що, коли дізнається Микола?..

Дехто поспішить із висновком про оспідсталість усіляких латекс. Двоїстість судження збуджують і автори «Єдиної», — підкреслюючи характерні деталі або лінійні їх «за кулісами». Пригадаймо, як оператори, висвітлюючи події того злочасного дощового вечора, почергово затримують кадри на зупиті керівника ансамблю (арт. В. Висоцький), на його спокійному «сирвантові» у господарській сітці. Той візніт до Тані, запевняють воли з екрану, був абсолютно винаковим.

Здається, саме нещасливий збір обставин спричиняє поведінку героїв, назва якій «Дурість» — за оповіданням П. Ніліна, яке покладене в основу сценарію фільму. Чи ж так усе просто насправді? Адже тоді про Миколу годі сказати: телепень, який піддався «омані», впливові родичів, особливо матері, руйнуючи сімейне щастя?

Ні, так виходить аж надто просто, спрощено. Безсумнівно, матеріна позиція приносить гілку шкоду молодій сім'ї. Вчувається «за кадром» стрічки, що мати не те, що прагнула наблизити Таню до себе, відтримати теплим, добрим словом у той час, коли Микола служив у армії, а, швидше всього, навпаки. Може вона сама пережила сімейну драму? Можливо, ця жінка, дотримуючись людських чеснот, хоче бачити їх у «готовому вигляді» в своїй цілісткості, не замислюючись над тим, аби закладала їх, ці світлі, високі істини, ненав'язливо, обережно, вміло. Проте в хід пішли найгірші зразки — грубощі, зневага, які тільки підсилюють розрив.

У свою чергу, Микола, цей добродушний трудівник, не зважаючи на спокійному внутрішній зміст життя дорогої йому людини, Щоправда, самому йому теж не легко.

До того ж, — глядач мимоволі звернувши увагу — коли розгортається драма із сумним фіналом — розлученням, учасниками її стають члени двох загально-здорових трудових колективів, де «бравують» наші герої. Та ставлення до подій у кожного своє, вочевидь, необ'єктивне. Навіть сиріба начальника автопідприємства, людини розважливості і добродушності, підтримати Миколу в його особистому горі успіху не має.

Тож потерпілих линається тільки двоє: Третім згодом стала нова дружина Миколу, коли відчула, що не зможе принести чоловікові ані щастя, ані розради.

Боляче бачити головних героїв «Єдиної» біля «розбитого корита». Нестерпною стає для глядача сцена нового весілля, висвітленого очима скорботної постаті у чорному — Тані. Немає сил, аби байдуже спостерігати за нею серед хворих, куди вона потрапляє, зломлена морально і фізично. Мимоволі забуваєш, що раніше хотілося гукнути їй: «Отямся! То несправжнє, то не твоє, не те, чим ти живеш!» Душевна розпука з екрану невимовно раною перенесіться у наші серця...

Чи зведе їх дорога до спільного щастя? Ні, сама не зведе. Потрібно шукати, знайти її, треба боротися за щастя, віднайти в собі нові, свіжі сили для того, щоб його досягти.

Повчальна і сумна історія на екрані. І лише зблиск надії, що слабкохарактерний Микола вирушає у дорогу не так, як ішов, що його сестри і тисичі подоланих кілометрів гріють твєрдими, визрілими кроками до коханої дружини, до щастя.

На поминах п'ятається Проте, ще раз доводиться перекопуватися, як легко можна оступитися, піддатися сторонньому впливові і — як важко, іноді й неможливо, повертати втрачене. Фільм «Єдина» звертається до глядача не тільки силою людських почуттів, і емоцій; він підносить вагу кохання, велику відповідальність за збереження всього зовнішнього і світлого в серцях і помислах людей.

А. НЕЧИТАЙЛО.

ТАМАРА Петрівна Сладкова прибула з Ростова на-Дону в Кіровоград не тільки як го-ловний секретар лесоохоронних фінансових змагань найкращих команд гімнастів ДЮСШ професіоналів.

Як старший тренер ростовської ДЮСШ, товариства «Юнак», вона привезла з собою двох вихованок — 12-річних Гали Галушкіну та Лесу Хачікян. Не дивлячись на такий малий вік, Гали та Леса вже

є призерками першості пенс-ралийної раки свого товариства, власники збірної молодіжної команди країни.

І в Кіровограді вони довели, що подарки удостоєні такого

ПЕРЕМОЖНІ СХОДИНКИ ЕДУАРДА АЗАР'ЯНА

великого довір'я. Продемонструвавши складну програму на всіх снарядах, Галушкіна стала другою при срібну з багатоборств серед кандидатів у майстри спорту і, крім того, нагороджена спеціальним призом за складність і оригінальність довішних виразів. Сходінки вище своєї подруги була Хачікян. Вона завоювала бронзовий жетон у багатоборстві.

Ми згадали цей спортивний успіх двох юних ростовчанок, щоб ще раз показати, як молодіє суміш гімнастика, чого може досягти майстерність, терпіння тренера, помічників на талант і наполегливість вихованця.

Дівчатка роз'їхалися по своїх рідних містах в різні кінці країни (про підсумки їх змагань вже розповідали на сторінках «Молодого Комунару»), а декілька тижнів по місті ДЮСШ обласпорткомітету став ареною поєдинків хлопчиків і юнаків, 16 команд, понад 120 спортсменів виборювали особисто і командну першість.

Звичайно, в їх виступах було менше граціозності, ніж у дівчаток, але більшість комбінацій спортсменів відзна-

чалася атлетизмом, майстерністю, оригінальністю. Після дводенної боротьби стали відомі переможці у багатоборстві. Серед них, хто виступав за програмою майстрів спорту, найкращого результату добився дельтинець із Єресьна кандидат у майстри спорту Едуард Азар'ян, який на 4,25 бала перевершив другого призера майстра спорту з Омська Олександр Бородин. Третього приза удостоївся дніпропетровський аматорський Вододім Шабанов.

У групі кандидатів у майстри спорту відзначилися Олег Шинько («Червоної прапора» Мінськ), друге і третє місце

зайняли дніпропетровський зенітовець Гер Вороненко і спартаківець з Воронежа Юрій Ветухін. Серед перетворених у трійку найкращих улюблених днісбурців Андрій Сафурдін, міщанин Федір Григоренко та аматорівський з Донецька Юрій Маковей.

Доля ж командних місць вирішувалася третью дію, коли найкращі спортсмени виборювали першість на окремих снарядах і загалом від результатів призначали певну кількість очок своїм командам. Тут Едуард Азар'ян був другим післядучем спортивної слави свого батька Альберта Азар'яна. Едуард завоював право виступити у фіналах на всіх шести снарядах. Але з-за правил виступав лише на чотирьох — брусах, кільцях, коні, перекладні. І на всіх цих вищих недовисоків для своїх суперників. При цьому виховав багато складних елементів, у тому числі унікальних, які рідко беруть на озброєння навіть визнані аси спортивної гімнастики — зісков з перекладних салдо пропонується і потім бігом підйомом на кільцях вправках і опорних стрибках першість здобули майстри спорту Михайло Григор'єв («Зеніт» Ленінград) і Валерій Смирнов (Московська область).

В результаті у командному заліку з великим відривом від найближчих суперників першими стали юні зенітці Ленінграда, друге і третє місце виборили гімнасти Новосибірська і Воронежа.

Змагання закінчилися Нагороджені країні спортсменами, їх тренера і судді. Після відшук вичислю наставників Азар'яна, заслуженому тренерові Віталію РПСР Вардусу Аракеляну за підготовку переможців в п'яти видах програми, за добру підготовку організації змагань, грамотної ведення ради ДСТ професіоналів нагороджено Кіровоградську обласну раду ДСТ «Аматорів». ДЮСШ обласпорткомітету, головному судді змагань М. П. Тасалова.

О. ДАЦЬКИЙ.

На фото зліва: готується до виступу Едуард АЗАР'ЯН; Галина ГАЛУШКІНА з Ростова-на-Дону одержує нагороду за складність і оригінальність виразів.

Фото В. КОВНАКА.

Розвивати на підприємствах і в установах, у навчальних закладах і за місцем проживання населення масову фізкультуру і спорт.

(«Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки»).

Звичайно, не задання першочергове — залучити до занять фізкультурою і спортом якнайбільше школярів. Йдеться не лише про те, щоб масовими були послідки під час шкільної спортивної чи змагань з багатоборства ГПО на першість школи. Початок в кожному класі, в кожному піонерському загоні, спортивній секції, в кожній групі підготовчого дня. Безперечно, уроки фізкультури на першому плані, від їхньої ефективності залежить багато. Але позакласна робота теж не менш значима. Тут ми орієнтуємось на те, щоб будь-який спортивно-масовий захід захопив учнів, викликав у школярів бажання знову і знову виходити на старт. День стрибунів, військово-спортивна гра «Нумо, хлопці!», день багатоборства. Інші цікаві поєдинки гуртовий майже всіх учнів нашої школи. До загальношкільних занять готується кожен клас. Потім поєдинки у вікових групах.

Для проведення таких змагань, звичайно, бракувало спортивних споруд. Комсомольці місцевого колективу імені Фрунзе допомогли нам в будівництві стадіону, своїми силами ми обладнали легкоатлетичний козлачок — є сектори для бігу, метання, стрибунів. Встановили тут і перекладні. Це дало можливість в один день вивести на стар-

ГПО НА МАРШІ

РЕКОРД ДЛЯ ВСІХ

ОРІЕНТИР—НА МАСОВІСТЬ

ти більше 150 юнаків і дівчат, 65 з них стали значущими ГПО.

Від масовості зроблено крок і до підвищення майстерності. Наприклад, наша юнацька команда з ручного м'яча не поступилася нікому в першості району серед школярів. Поїхали дівчата на обласні змагання. Є четверте місце. Станіслава Ярового (в нього — перший спортивний розряд) включено до складу збірної області.

Аналізуючи свої плюси і мінуси в спортивно-масовій роботі, виявили помітні прогалини в пропаганді фізкультури і спорту, особливо комплексу ГПО. Ті юнаки і дівчата, які вже стали значущими, помилково думали, що досягли своєї висоти. І тепер черга за іншими. Під час бесід в кожному класі, на вечорах спортивної слави наші активісти підкреслювали інше — заняття фізкультурою і спортом не заради одного рапорту, потрібна система. І в приклад інших ми тепер ставимо десятикласника Станіслава Ярового та Зіну Муляр — наших чемпіонів з багатоборства ГПО. Вони найактивніші на уроках фізкультури, постійно відвідують спортивні секції, без них не обходяться жодні змагання. Та й самостійні заняття спортом — їх захоплення. Звідси і високий фізичний гарт.

За комсомольця С. Яковим (він, до речі, став громадським тренером) інші інші. В змові дні ми провели легкоат-

тичні кроси, змагання пробіги. І більшість школярів, які були залучені до занять за програмною комплексом ГПО, сказали задоволення з фізичної та військово-технічної підготовки. На черзі один вид програми — плавання.

З настанням теплих днів обладнаємо на березі ставку місце для складання нормативів і з цього виду спорту. Почнемо також будувати зразковий гір.

Які плани на весняно-літній сезон? Хочемо провести спортивне свято. Тут знову продемонструють свою майстерність представники кожного класу, кожної спортивної секції. З показовими вправами виступять країні спортсмени. Практикуватимемо старті шкільного дня. І найбільш напруженим будуть фінальні змагання на приз «Комсомольської правди» з багатоборства ГПО.

Комсомольці нашої школи інші вирішують свої проблеми за девізом «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молоді!».

Звісно, все робиться для того, щоб знову і знову зростала успішність наших вихованців. Фізичне виховання — теж справа першочергова. Тож весь педагогічний колектив, комсомольські і фізкультурні активісти намагаються мати якісний показник, спрямований на високий фізичний гарт школярів. Він виходить з головного фундаменту — масовості.

М. ЖИВОТОВСЬКИЙ,

вчитель Розношенської середньої школи Ульяновського району.

ПОШУКИ І ЗНАХІДКИ

Щобби завершити обласний конкурс одноактної п'єси під девізом «Нам сучасність», який проходив у плані другого туру Першого Всеукраїнського фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих.

Цього разу, як і колись, у огляді були представлені драматичні колективи всіх районів області. Цікаво і те, що з'явився новий формат драматургічного матеріалу. Так, театр мініатюр Надаву культури імені Жонтия показав повний сатиричний огляд «Не продумані мислі» (постановник О. О. Волошин).

Слід також відзначити зростаючу майстерність постановки учасників творчих оглядів — аматорів району «Глухівський Устаткований район», які під-

готували одноактну Е. Крапченка «Родичі».

Свою нову роботу за творчим паномою, відомого українського драматурга Ю. Мокриця «Веселі заручини» показав драматичний колектив «Панка» з Світловодська.

Відрадно і те, що на цьому огляді ми побачили новоді-роджені колективи Будинку культури прибирного «Об'єднання» (Дніпропетровський район), «Світловодський район», «Світловодський район» з Олександрії.

Н. МЕДВЕДЕВА,
старший методист обласного Будинку художньої самодіяльності.

ЮРИДИЧНИЙ ДОВІДНИК

ПРАЦЯ

Консультації веде член цивільної колегії обласного суду Б. М. ЛІТВИНЕНКО

Громадянка Ф. А. БАРАБАН із Бобриньського району запитує редакцію, чи можна позбавити члена колективу допомоги по тимчасовій непрацездатності, якщо до настання тимчасової непрацездатності колектив не виходив на роботу за станом здоров'я. Крім цього, громадянку Барабан цікавить, чи мають право посадові особи колективу відмовити члену колективу у наданні легкої роботи, розкласифікованій лікарю.

У відповідності з існуючим «Положенням про порядок призначення і виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності членам колективів» допомога не виплачується, якщо колектив до початку тимчасової непрацездатності систематично не виходив на роботу без поважних причин, ухвалення під виконання суспільно-корисної роботи.

Звідси випливає, що у випадках, коли не виходив на роботу виконавець повноважень працівника, член колективу не можна позбавити допомоги по тимчасовій непрацездатності. Рішення про відмову у допомозі виносять професійним комітетом колективу. Колектив, який не погоджується з цим рішенням, має право оскаржити його в районному, і потім в обласному комітеті професійних робітників і службовців сільськогосподарства та загоспосередств. Рішення обласного комітету є остаточним.

Керівники виробничих підрозділів колективу (бригадири, заступники бригадирів та ін.), встановлюючи членам колективу завдання на виконання роботи, повинні враховувати кваліфікацію, вік і стан здоров'я виконавців. Такий обов'язок виконання керівників передбачено «Правилами правління внутрішнього розпорядку колективу». Отже, робота, режисерована колективному лікарському висновком, має бути надана йому, якщо така робота є і в колективі.

Член колективу, не згодний з діями керівника, має право звернутись із скаргою у правління колективу.

Громадянка Л. Ф. ФЕЛІЧЕНКО у своєму листі питає, що правне в об'єднанні «Кіровоградзаводобуд» телеграфістом 3-го розряду на телеграфі, виконуючи додатково обов'язки друкарки. Вона запитує, чи має право на додаткову відпустку?

Згідно статті 76 Кодексу законів про працю УРСР, щорічні додаткові відпустки надаються лише окремим категоріям робітників та службовців. Зокрема, додаткові відпустки надаються робітникам та службовцям з індивідуальними умовами праці та робітникам з неперформованими робочим днем.

В об'єднанні «Кіровоградзаводобуд» посада телеграфіста не внесена у перелік робіт з неперформованим робочим днем. Отже, для телеграфіста не можна встановлювати додаткову відпустку.

Друкаркам, котрі працюють постійно, також надається додаткова відпустка тривалістю 6 робочих днів. Виконання цих обов'язків додатково до основної роботи для уніфікації робочого дня права на додаткову відпустку не створює.

Редaktor М. УСПАЛЕНКО.

Кіровоградське технічне училище № 6

оголошує прийом учнів

НА 1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З ТАКИХ
СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Увілнених з лав Радянської Армії:
електроварники, електромонтери, електрик-інструментальники.

Строк навчання 8 місяців.

Учням, що вистігають, виплачується стипендія 70—80 карбованців на місяць.

Тіх, що закінчили середню школу:
елітарні-модельники, електрики по ремонту обладнання, електрики механоскладальних робіт.

Встигаючим учням виплачується стипендія 30 карбованців на місяць, відмінникам навчання — 37 крб. 50 коп.

За виконання роботи в процесі виробничої практики всім учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від зарплатної суми.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж. Учні, що закінчили училище з відзнакою, мають право вступити на певні відділення інституту поза конкурсом, на деякі відділення на загальних підставах. Беручи участь в конкурсах з особами, що мають виробничий стаж не менше двох років.

В училище молоді приймається без екзаменів.

В училищі постійно працюють гуртки: хороши, танцювальні, художнього слова, духових, естрадні, технічної творчості, стрілецької, спортивні секції.

Початок занять в міру комплектування груп.

До запису додаються такі документи: атестат про закінчення середньої школи; свідоцтво про народження чи паспорт; приписне свідоцтво (військовий квиток); повістка з місця проживання й про склад сім'ї; характеристика зі школи для осіб, що закінчили 10 класів; автобіографія; фотографії розміром 3x4 см. 6 штук.

Звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефон: 2-35-31; 2-50-20.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-67.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.